

Jordens födelse

För länge, länge sedan – närmare bestämt 14 miljarder år sedan, fanns inte **jorden** och **universum**. Allt som fanns var kanske en liten prick, inte större än en ärtä. Plötsligt hände något. Pricken **exploderade** och allt som fanns i pricken flög iväg åt alla håll och det blev mycket hett.

Explosionen kallar vi för **Big bang** (den stora smällen). Därefter klumpade små **partiklar** ihop sig och blev till vår **planet**.

När jorden föddes var den ett **glödande** och brinnande **klot**, det var otroligt hett. Det dröjde miljoner och miljoner år innan jorden började svalna lite grand så att jordens yta fick ett skal, en **jordskorpa**. Ur stora vulkaner sprutade het **lava** som kom från jordens inre. Lavan rann ut över jorden i långa lysande floder.

Runt jorden svävade stora moln. De var så mörka och tjocka att inget solljus kunde tränga igenom dem. Det var alldeles mörkt och svart på jorden.

Det fanns inget **syre** eller vatten på jorden, bara het lava som sprutade upp ur vulkanerna och rann ut över jordens yta.

Från de mörka molnen störtregnade det dag och natt, kanske i miljontals år. Det var ett förskräckligt oväder, åska och blixtar skakade marken och regnet öste ner. Till slut hade ovädret med det eviga regnandet gjort att jorden inte var lika het längre.

När jordskorpan började svalna **skrynklade** den ihop sig som ett torkat äpple. "Skrynklorna" blev till berg och dalar. Regnet som öste ner över jorden, som nu inte var lika het, samlades i dalar. Så bildades hav och sjöar på jorden.

Det regnade allt mer sällan och så småningom blev molnen tunnare och tunnare. Till sist hade ovädret dragit bort och solen lyste över jorden.

Upphovskvinna

Kerstin Claug